

World Christian Fellowship

60, High Worples, Rayners Lane, Harrow
Middlesex, HA2 9SZ, United Kingdom

Tel: +44 208 429 9292

www.wcflondon.com

wcflondon@gmail.com

Part 2 Between Death and Judgement

Many People think that their soul as an immortal entity within them that goes on living after death. What does the Bible say?

Genesis 2:7, தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனைப் பூமியின் மண்ணினாலே உருவாக்கி, ஜீவசுவாசத்தை அவன் நாசியிலே ஊதினார், **மனுஷன் ஜீவாத்துமாவானான்.**

God did not put a soul into man. He formed the body from the dust of the ground, and then He breathed His life-giving spirit into the lifeless body the result was a soul, or a living being.

When a person dies, the reverse takes place. The breath of life departs from the body, and the soul.

Ecclesiastes 12:7, இவ்விதமாய் மண்ணானது தான் முன்னிருந்த பூமிக்குத் திரும்பி, **ஆவி தன்னைத் தந்த தேவனிடத்திற்கு மறுபடியும் போகாததற்கு முன்னும், அவரை உன் வாலிபப்பிராயத்திலே நினை.**

At the resurrection, God reunites the body and His life giving spirit and the person lives again.

Only God is immortal humans are not! If souls existed as separate entities that lived on after we died, that would mean we have immortality.

1 Timothy 6:15-16, அந்தப் பிரசன்னமாகுதலை தேவன் தம்முடைய காலங்களில் வெளிப்படுத்துவார், அவரே நித்தியானந்தமுள்ள ஏக சக்கராதிபதியும், ராஜாதி ராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவும், 16. ஒருவராய், சாவாமையுள்ளவரும், சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறவரும், மனுஷரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக்கூடாதவருமாயிருக்கிறவர்; அவருக்கே கனமும் நித்திய வல்லமையும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

The word “mortal” according to the dictionary, means “subject to death.”

“Immortal,” of course, means “not subject to death.”

Immortal or immortality appears in the bible only twice and both times it denotes only to God.

1 Timothy 1:17, நித்தியமும் அழிவில்லாமையும் அதரிசனமுமுள்ள ராஜனுமாய், தாமொருவரே ஞானமுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு, கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

We, humans, do not have the immortality.

Romans 2:7, சோர்ந்துபோகாமல் நற்கிரியைகளைச் செய்து, மகிமையையும் கனத்தையும்

அழியாமையையும் தேடுகிறவர்களுக்கு நித்தியஜீவனை அளிப்பார்.

So you won't be seeking something if you had got it already.

Job 4:17, 'Can a mortal be more righteous than God? Can a man be more pure than his Maker? மனுஷன் தேவனைப்பார்க்கிலும் நீதிமானாயிருப்பானோ? மனுபுத்திரன் தன்னை உண்டாக்கின வரைப்பார்க்கிலும் சுத்தமாயிருப்பானோ?

Two destinies for two different types of people.

John 5:28-29, இதைக்குறித்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படவேண்டாம்; ஏனென்றால் பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் காலம் வரும்; 29. அப்பொழுது, நன்மைசெய்தவர்கள் ஜீவனை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும், தீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினையை அடையும்படி எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்கள்.

So those who are in Christ will rise to new life! Those who are not His will rise to judgement for punishment. No escape! Everyone will be raised after their death! But to different destiny!!

Each of us will leave our earthly bodies in the grave and our disembodied spirit/souls will go immediately into the presence of God or into Hades. Our destination is determined purely by our acceptance or rejection of God through our faith in Jesus Christ.

For the Saved:

When the saved die, they go directly into the presence of the Lord.

Luke 23:43, இயேசு அவனை நோக்கி: இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசிலிருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்..”

The Greek word used here is ‘*paradeisos*’ meaning

“Among the Persians a grand enclosure or preserve, hunting ground, park, shady and well-watered” in other wards its “a garden, pleasure ground”

Paradise is a temporary holding place for all the believers until the resurrection.

This would seem to contradict the teaching called “soul-sleep,” which implies that at death a believer “sleeps” in a kind of suspended animation until the day of the resurrection. (Will see a detailed study next week)

How could the thief be that very day in paradise if his soul went to sleep when he died?

At the moment of death the believer passes immediately into the personal presence of Jesus Christ. This is our hope and comfort as we stand at the graveside of a loved one.

2 Corinthians 5:8, நாம் தைரியமாகவேயிருந்து, இந்தத்தேகத்தை விட்டுக் குடி போகவும் கர்த்தரிடத்தில் குடியிருக்கவும் அதிகமாய் விரும்புகிறோம்.

Philippians 1:23, ஏனெனில் இவ்விரண்டினாலும் நான் நெருக்கப்படுகிறேன், தேகத்தைவிட்டுப்பிரிந்து, கிறிஸ்துவுடனே கூட இருக்க எனக்கு ஆசையுண்டு, அது அதிக நன்மையாயிருக்கும்;

Apostle Paul was looking forward to the personal presence of Jesus Christ.

So Paradise is not the destination but it's just a passing place. Like a garden in the Kings courtyard until we reach the palace.

While Paradise is **NOT** now a part of Sheol/Hades it will be mentioned here because it was located in Sheol/Hades at one time. Before the death, burial and resurrection of Jesus Christ everybody who died went to Sheol/Hades, which was at that time divided into at least two compartments. One was a place of torment while the other was a place of blessing, which was referred to as Abraham's Bosom.

Luke 16:22-25, பின்பு அந்தத் தரித்திரன் மரித்து, தேவதூதரால் ஆபிரகாமுடைய மடியிலே கொண்டு போய் விடப்பட்டான்; ஐசுவரியவானும் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டான். 23. பாதாளத்திலே அவன் வேதனைப்படுகிறபோது, தன் கண்களை ஏறெடுத்து, தூரத்திலே ஆபிரகாமையும் அவன் மடியிலே லாசருவையும் கண்டான். 24. அப்பொழுது அவன்:

தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, நீர் எனக்கு இரங்கி, லாசரு தன் விரலின் நுனியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என் நாவைக் குளிரப்பண்ணும்படி அவனை அனுப்பவேண்டும்; இந்த அக்கினிஜுவாலையில் வேதனைப்படுகிறேனே என்று கூப்பிட்டான். 25. அதற்கு ஆபிரகாம்: மகனே, நீ பூமியிலே உயிரோடிருக்குங் காலத்தில் உன் நன்மைகளை அனுபவித்தாய், லாசருவும் அப்படியே தீமைகளை அனுபவித்தான், அதை நினைத்துக்கொள்; இப்பொழுது அவன் தேற்றப்படுகிறான், நீயோ வேதனைப்படுகிறாய்.

Another lesson we will study about Sheol/Hades and Tartarus later when we look at the resurrection of the unsaved.

Ephesians 4:9, (Now this, “He ascended”—what does it mean but that He also *first descended into the lower parts of the earth?*¹⁰ He who descended is also the One who ascended far above all the heavens, that He might fill all things.)

ஏறினார் என்பதினாலே அவர் அதற்குமுன்னே **பூமியின் தாழ்விடங்களில் இறங்கினார்** என்று விளங்குகிற தல்லவா?

We know that Jesus Christ went into the lower parts of the earth, that is to Sheol/Hades, “in the heart of the earth,” for three days and nights while his body was in the grave

Matthew 12:40, யோனா இரவும் பகலும் மூன்றுநாள் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்தது போல, மனுஷகுமாரனும் இரவும் பகலும் **மூன்றுநாள் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார்.**

The Lord Jesus told the repentant thief that he would join Him in Paradise that same day.

Luke 23:42-43, ⁴² இயேசுவை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்தருளும் என்றான். 43. இயேசு அவனை நோக்கி: இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசிலிருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

This makes us to understand abundantly clear that Paradise was located in Sheol/Hades at that time. This is the same thing mentioned as Abraham Bosom in Luke 16.

However, after Jesus Christ rose from the dead He ascended to the Father, taking the saints who were in Abraham's Bosom to be with Him. Thus, He took "captivity captive"

Ephesians 4:8-10, ⁸ ஆதலால், அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறி, சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கி, மனுஷர்களுக்கு வரங்களை அளித்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார். 9. ஏறினார் என்பதினாலே அவர் அதற்குமுன்னே பூமியின் தாழ்விடங்களில் இறங்கினார் என்று விளங்குகிறதல்லவா? 10. இறங்கினவரே எல்லா வற்றையும் நிரப்பத்தக்கதாக, எல்லா வானங்களுக்கும் மேலாக உன்னதத்திற்கு ஏறினவருமாயிருக்கிறார்.

That Paradise was moved from there is confirmed to us by the Apostle Paul who speaks of a man who was "caught up into Paradise" where he "heard unspeakable words"

2 Corinthians 12:3-4, ³ அந்த மனுஷன் பரதீசுக்குள் எடுக்கப்பட்டு, மனுஷர் பேசப்படாததும்

It will only be part of the experience we will have one day when Jesus returns to earth and resurrects the bodies of those who are already with Him in spirit. While He's at it, He'll bring those of us who are still alive home as well:

1 Thessalonians 4:13-18, அன்றியும், சகோதரரே, நித்திரையடைந்தவர்களினிமித்தம் நீங்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களான மற்றவர்களைப் போலத் துக்கித்து, அறிவில்லாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை. 14. இயேசுவானவர் மரித்து பின்பு எழுந்திருந்தாரென்று விசுவாசிக்கிறோமே; அப்படியே **இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களையும் தேவன் அவரோடேகூடக் கொண்டு வருவார்.** 15. **கர்த்தருடைய** வார்த்தையை முன்னிட்டு **நாங்கள்** உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதாவது: **கர்த்தருடைய வருகைமட்டும்** **உயிரோடிருக்கும்** **நாம்** நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு முந்திக்கொள்வதில்லை. 16. ஏனெனில், **கர்த்தர்தாமே** ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் **வானத்திலிருந்து** இறங்கிவருவார்; **அப்பொழுது** **கிறிஸ்துவுக்குள்** **மரித்தவர்கள் முதலாவது** **எழுந்திருப்பார்கள்.** 17. **பின்பு** **உயிரோடிருக்கும்நாமும்** **கர்த்தருக்கு** **எதிர்கொண்டுபோக** **மேகங்கள்மேல்,** **அவர்களோடேகூட** **ஆகாயத்தில்** **எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு,** **இவ்விதமாய்** **எப்பொழுதும்** **கர்த்தருடனேகூட** **இருப்போம்.** 18. ஆகையால், இந்த வார்த்தைகளினாலே நீங்கள் ஒருவரையொருவர் தேற்றுங்கள்.

The dead will raise first

- The living will caught up second
- We dead will receive a new body
- The living bodies will be changed in a twinkling of an eye.

After the resurrection our joy and satisfaction be made complete. Only then will we be able to experience the full physical, spiritual and emotional joy we were originally designed for.

1 Corinthians 15:50-55, ⁵⁰ சகோதரரே, நான் சொல்லுகிறதென்னவெனில், மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கமாட்டாது; அழிவுள்ளது அழியாமையைச் சுதந்தரிப்பதுமில்லை. 51. இதோ, ஒரு இரகசியத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்; நாமெல்லாரும் நித்திரையடைவதில்லை; ஆகிலும் கடைசி எக்காளம் தொனிக்கும்போது, ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே, நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். 52. எக்காளம் தொனிக்கும், அப்பொழுது மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாய் எழுந்திருப்பார்கள்; நாமும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். 53. அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். 54. அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக்கொள்ளும்போது, மரணம் ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டது என்று எழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும். 55. மரணமே! உன் கூர் எங்கே? பாதாளமே! உன் ஜெயம் எங்கே?

We won't be able to enter into the presence of God with this corruptible body.

From mortality we will be changed into immortality.

Body that is perfect in every way free from the evidence of death and decay in this life our bodies wear out. But when we are raised, it will be with bodies that can never decay, never wear out, never suffer injury, never grow old, never get sick, and thank God, never die.

The prophets never mention in the Bible that the righteous immediately go to heaven or the wicked go to hell when they die. Neither did Jesus and His apostles teach it. When Jesus was about to leave His disciples,

John 11:25-26, இயேசு அவளை நோக்கி: நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான்; 26. உயிரோடிருந்து என்னை விசுவாசிக்கிறவனெவனும் என்றென்றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பான்; இதை விசுவாசிக்கிறாயா என்றார்.

Jesus said that the dead will raise and live!

- The one who is living will never die, they will be changed in twinkling of an eye.

Here are some of the images the Bible uses for the death of a Christian:

- going to sleep and waking up in heaven
- moving from a tent to a mansion
- walking from the darkness into a well-lit room
- coming home to see your family and friends
- being set free from prison
- taking a long journey to a new land
- riding a chariot to the New Jerusalem
- moving into a brand-new home
- opening a gate to a brand-new world

What is ahead for us when we die?

- Our soul goes into the conscious presence of the Lord.
- Our body is buried until the day of resurrection.
- When Christ returns raised to bodily from the grave.
- Body & soul reunited, we will be with the Lord forever.

“Have a good time at my funeral, because I’m not going to be there.”

Psalms 116:15, கர்த்தருடைய பரிசுத்தவாண்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது.